

[Undervisningsministeren.]

plakater o. s. v., og derved vil der ske en forgrovning, som det kulturelle arbejde ikke kan være tjent med. De overdrivelser og forenklinger, som det politiske liv til nød — til nød — kan tåle, kan det kulturelle liv ikke tåle uden at krænge over i sin karikatur. På det kulturelle område må det være således, at argumentet virker med sin fulde vægt, enten det fremføres af een eller af flere; et argument bør ikke kunne majoriseres, det bør kun kunne overvindes af klare modargumenter. Således er det både i radioråd og programudvalg, hvor en afstemning hører til sjældenhederne. En valgordning som den ønskede vil politisere radiorådet til skade for både samarbejde og resultater.

Jeg indrømmer, at et lyttervalg kan bane vej for interessante foreteelser. Jeg vil bede de ærede medlemmer studere, hvorledes de kristelig-demokratiske partier er kommet til verden omkring i landene. Det er begivenheder som den her ønskede, der har bevirket det. Hvis de kristelige lyttere ikke på anden måde kan hævde sig overfor de politiske partiets valgtromler, hvad er da mere naturligt, end at de rejser deres eget kristelig-demokratiske parti? En sådan partidannelse vil muligvis være lige så naturlig i Danmark som i adskillige andre lande. Her kan enhver anstille sine overvejelser.

Der er dog en ting, jeg klart må advare imod. Det hedder sig nu og da, at der er socialdemokratisk slagside i radioen. Af rådets 16 medlemmer er der for tiden kun 4, som vides at være socialdemokrater. Vil man mene, at de fire i den grad kan vippe de tolv til vejrs, at der bliver slagside? Det er — synes jeg — den rene demagogi at påstå noget sådant, og hvis der skulle fremkomme påstande i den retning — det ærede medlem hr. Harald Nielsen talte i sin fremsættelsestale noget dunkelt om „et instrument i en ensidig propagandas tjeneste“ — så vil det ærede medlem jo i det udvalg, som formentlig bliver nedsat, hvis det ønskes, kunne tilkalde de såkaldt borgerlige repræsentanter i radiorådet og spørge dem, om de på noget punkt er blevet majoriseret fra socialdemokratisk side.

For socialdemokratiet som parti stiller det sig utvivlsomt således, at enhver valg-

ordning, næsten ligeegyldigt hvilken, vil give det en større partimæssig repræsentation i rådet, og man kan forsåvidt fra den side se med sindsro på de forslag, der måtte passere revy. Men det kan ikke nægtes, at rent sagligt melder der sig store vanskeligheder for en af lovgivningen fastlagt almindelig lytterafstemning. En ting er en indmeldelse i en lytterorganisation, hvorved en interesse markeres, en helt anden ting er det, hvis staten i henhold til lov lader foranstalte et valg — et valg under statens og dette tings ansvar.

På radiorådets foranledning har indenrigsministeriet udarbejdet et skitseforslag til en valgordning for samtlige lyttere. Afstemningen skulle foregå på posthusene, der skulle udlevere stemmesedler mod forevisning af licenskort.

Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet stillede sig afvisende til forslaget — pure afvisende. Det ville kræve længere åbningstid på postkontorerne i afstemningsugerne, ekstra mandskab, særlige tilforordnede lytteres nærværelse for at få antallet af uregelmæssigheder så langt ned som muligt, opstilling af stemmebokse, anskaffelse af stemmekasser o. s. v. Og hertil kommer de ca. 200 000 husstande, der er beliggende så langt fra postkontorerne, at det må være landposten, der besørger omdeling og indsamling af stemmesedler. Man ser situationen for sig. Husmoderen finder en blyant og anbringer stemmesedlen i vindueskarmen, og hvis navnelisten er for indviklet, spørger hun posten til råds. En venlig landpost kan udrette mangt og meget her i verden.

Det ser ved første øjekast så ligetil ud, at man stemmer ved hjælp af licenskortet; men hvorledes skal man sikre den hemmelige afstemning, som må være et uafviseligt krav? Dernæst: Hvem skal have stemmeret? Forslagsstillerne mener, at hver lytter kun skal have een stemme. Vil det sige, at husfaderen, hvis navn står på licenskortet, skal have stemmeret, og at hustruen skal udelukkes? Hendes navn findes jo muligvis ikke på noget papir vedrørende radio. Hvad siger Dansk Kvindesamfund til en sådan ordning? Almindelig Lytterforening — hr. landsretssagfører Elmertoft — stillede forslag om, at ægtefæller skulle have hver en halv stemme. Ja, men hvad så med svigermor,